

FILIPOWIAK FRANCISZEK (1919-2007)

Urodził się 27 marca 1919 roku w Kościuszkowie. Syn Jana i Marianny z domu Lewandowska. W 1933 roku w Siedlcu ukończył szkołę powszechną. Po ukończeniu 18 roku życia zgłosił się ochotniczo do wojska i 24 marca 1938 roku wcielony został do 55. poznańskiego pułku piechoty w Lesznie. Następnie skierowany został do szkoły podoficerskiej, którą ukończył w marcu 1939 roku z wynikiem bardzo dobrym. Otrzymał przydział na dowódcę drużyny 7. kompanii III batalionu 55. poznańskiego pułku piechoty, stacjonującego w Rawiczu. W kwietniu 1939 roku mianowany został dowódcą sekcji plutonu specjalnego do zabezpieczania mostów i torów kolejowych w pasie granicznym na linii Rawicz-Żmigród.

1 września po pierwszym starciu z wkraczającymi żołnierzami niemieckimi, wycofał się z oddziałem w godzinach popołudniowych do Krobi. 2 września z 8. kompanią brał udział w ataku na Rawicz, znajdujący się w tym czasie w rękach Niemców. 3 września po nocnym boju wycofał się z oddziałem przez Sarnowę, Krobię, Gostyń w kierunku Wrześni, gdzie dołączył do pułku, z którym kontynuował walkę. Uczestniczył w największej bitwie kampanii wrześniowej nad Bzurą. W czasie walk odwrotowych w miejscowości Łażnia w Puszczy Kampinoskiej został ranny w nogę i 22 września dostał do niewoli niemieckiej.

Początkowo przebywał w szpitalu w Chodakowie, następnie (od 17 października) w Łowiczu i Ostrowie Wielkopolskim, skąd został zwolniony na leczenie domowe. W latach okupacji niemieckiej pracował w majątku Pępowo, najpierw w tartaku, a następnie w gorzelni. W pierwszych dniach wolności był współorganizatorem tzw. Straży Obywatelskiej, a po jej reorganizacji znalazł się w szeregach Milicji Obywatelskiej w Pępowie. W miejscowości tej 16 kwietnia 1945 roku zawarł związek małżeński ze Stanisławą Czwojdrak. Miał troje dzieci. 8 października ukończył kurs dokształcający techników gorzelniczych w Bydgoszczy. W czerwcu 1945 roku na własną prośbę zwolnił się z Milicji Obywatelskiej i podjął pracę w charakterze instruktora w Organizacji PW i WF gminy Pępowo.

W 1948 roku po przemianowaniu tej organizacji na „Służbę Polsce” przeniesiony został do Komendy Powiatowej w Gostyniu na stanowisko inspektora wyszkolenia. W tymże roku odbył dwumiesięczny kurs instruktorów wyszkolenia i dowódców kompanii w Centrum Wyszkozenia w Lublińcu. W lutym 1949 roku ponownie został wysłany na kurs dowódców kompanii i batalionów SP do Oficerskiej Szkoły Wojsk Inżynieryjnych we Wrocławiu. Następnie przeniesiony został do Jaroszewa w powiecie świdnickim na stanowisko dowódcy kompanii 1 batalionu 25. Brygady SP. Po rozwiązaniu Brygady, w październiku 1949 roku, kolejne kilka miesięcy przepracował na uprzednio zajmowanym stanowisku w Komendzie Powiatowej w Gostyniu.

W 1950 roku objął stanowisko komendanta powiatowego SP w Ostrowie, a od września 1951 roku w Śremie. Na skutek trudnych warunków rodzinnych zwolnił się z zajmowanego stanowiska i podjął pracę w miejscu zamieszkania, w Gminnej Radzie Narodowej w Pępowie w Delegaturze Ministerstwa skupu jako kierownik. Na tym stanowisku przepracował do maja 1954 roku. W tymże miesiącu powołany został na stanowisko przewodniczącego Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gostyniu. 1 kwietnia 1962 roku z uwagi na zły stan zdrowia na własną prośbę zrezygnował z wykonywanej funkcji i przeniesiony został na stanowisko inspektora Wydziału Finansowego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Gostyniu, gdzie pracował do 30 kwietnia 1967 roku.

Przez kolejne 12 lat zajmował stanowisko kierownika Powiatowej Kolumny Transportu Sanitarnego. 31 sierpnia 1979 roku przeszedł na emeryturę. 12 października 1977 roku awansowany na sierżanta, 12 października 1985 roku na starszego sierżanta, a w 2001 roku na podporucznika w stanie spoczynku. Pełnił społecznie wiele funkcji. Od 1950 roku był radnym PPRN w Ostrowie Wlkp., następnie w Śremie i w Gostyniu. Od 1956 do 1964 roku prezes Zarządu Miejskiego OSP w Gostyniu, a w latach 1964-1974 członek zarządu. Od 1956 roku przez 11 lat pełnił funkcję prezesa Zarządu Powiatowego Ligi Obrony Kraju, a w latach 1965-1967 był członkiem Zarządu Wojewódzkiego. Od 31 maja 1972 roku członek ZBoWiD. Przez wiele lat był członkiem Prezydium Zarządu Powiatowego w Gostyniu. 31 sierpnia 1979 roku przeszedł na emeryturę.

Zmarł 9 lutego 2007 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu

Odznaczony był: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1979), Medalem „Za Udział w Wojnie Obronnej 1939” (1982), Medalem „Zwycięstwa i Wolności 1945” (1980), Srebrnym Medalem Zasługi (1962), Złotym i Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” (1981, 1966), Medalem „Za Zasługi dla Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych” (1998), Złotym Medalem „Za Zasługi dla Związku Oficerów Rezerwy RP” (1998), Odznaką Honorową „Za Zasługi w Rozwoju Województwa Leszczyńskiego” (1981), Odznaką Honorową PCK (1983), Złotą Odznaką „Za Zasługi dla OHP” (1988), Złotą Odznaką „Zasłużony Działacz LOK” (1964), Odznaką Brązową „Zasłużony Działacz LPZ” (1962), Odznaką Honorową „Zasłużony dla Powiatu Gostyńskiego” (1975), Odznaką Grunwaldzką (1973), Odznaką Tyśiąclecia Państwa Polskiego (1966), Odznaką „Weteran Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej” (1991).

Relacja Franciszka Filipowiaka, Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Gostyń, *Ankieta personalna ZBoWiD*; książeczka wojskowa nr 4060667 RKU Rawicz (1949).